

הוא אהב

אותה

עד רצח!

הקוטל

יוסי פאדובה בן ה-21, חייל משוחרר בן לי, מישפחה הרוסה, רצח שלושה צעירים כדי לשמור על אהבתו הגדולה והיחידה.

אתה שואל אם הוא אהב אותי? איזו שאלה! אהבנו אחד את השני נורא, עד לשיגעון. הייתי מאוהבת בו. כתבתי ביומן שלי, פה, על כל הפגישות שלנו. הוא היה יפה, ודאג לי. נכון שהוא כליכך יפה, אמא?"

נכון, מאשרת האם, אשה צעירה למראה, השומרת בדאגה על מוצאי-פה של בתה, לבל תאמר דברים העלולים להזיק. "הוא יפה כמו שחקן-קולנוע, ועדין, ושקט. מי היה מאמין שזה יקרה לו?" הפצעים בליבה של אריאלה מנצור בת ה-16 עדיין טריים מאד. בוויולה הדריקומי תית המפוארת של מישפחה מנצור, שב עיבורי פתח-תיקווה, סיפרה השבוע אריאלה הקטנה על אהבתה הקצרה והלוהטת ליוסי פאדובה הבלונדי כחולה-עיניים בן ה-21, שבהתקפת-אמוק רצח בשבוע שעבר שלושה מחבריו.

אביה של אריאלה הוא סוכני-ביטוח מצ' ליה בפתח-תיקווה, ולפני כחצי-שנה עברה

..הוא היה יפה כמו שחקן-קולנוע, ועדין, ושקט."

המישפחה לגור בבית החדש שלהם. כאן, בבית זה, ביקר פאדובה באותו יום שלישי גורלי, שעות ספורות לפני הדראמה שהתחוללה ברחוב יוספטל מספר 8 בפתח-תיקווה.

..קראו לי

לדבר איתו"

יוסי רקד איתי, פה בבית. באותו יום, סיפרה אריאלה השבוע. "ישבנו עם כמה חברים וחברות. בסוף הערב יצאתי איתו, ללנות את החברים שלנו. קבענו פגישה למחרת היום בשעה ארבע. לא הלמתי אפילו שאנחנו נראה שוב כעבור כמה שעות, עוד באותו לילה."

אריאלה, נערה גלויית-לב, בעלת הופעה נאה, שיער שחור ארוך ועיניים גדולות וניצנות, היא לומדת בסמינר למורות בפתח-תיקווה. בדבריה על המאורעות האחרונים, היא משתדלת להסוות את התרגשותה מאחרי חיוך ילדותי קפוא. "באחת וחצי אחרי חצות," המשיכה אריאלה

תי למסיבת יום-ההולדת שלו. "אם הבאתי לו מתנה? איזה מתנה? הבאתי לו את עצמי," אומרת אריאלה בחיוך מר. "זה לא היה מספיק? הוא התחיל לבוא אלי הביתה. הוא מצא מאד חן בעיני אבי. נכון, אמא, שהוא היה כל-כך עדין?"

האם מאשרת: "הוא התנהג תמיד בניי מוס, והיה עוזר לאריאלה בלימודים." "היינו נפגשים כל יום," המשיכה אריאלה. "הלכנו לבלות במקומות מטוארים. הוא אמר לי שהוא רוצה להיות רק איתי. הוא רוצה לברוח מהחברים שלו. את אחד מהחברים האלה, צ'ארלי אלופר, הכרתי גם אני. היינו יוצאים יחד ומצטלמים יחד." אריאלה מחזיקה צל השולחן שלפניה צרור של תמונות, ויומן. יש לה עשרות תמונות, שבהן היא מצולמת בחוקה בזרועו של יוסי פאדובה. על גבה של כל תמונה

אלה וסיפרה, "הגיע לביתנו קצין-מישטרה. הוא ביקש לדבר מייד עם אבא. הוא אמר לו שיוסי פאדובה הסתבך והתבצר בדירה, ושאני צריכה לשכנע אותו להסגיר את עצמו. אמי ענתה לו שהיא לא תיתן לי לצאת מהבית. הקצין אמר שאם אני לא אלך לדבר עם יוסי, יש סכנה לחייהם של הרבה מדירי הבית ההוא.

"אבל אמי אמרה לי בשום אופן לא! מי ששיכנע אותה בסוף היה אבי. יצאנו במר כונית-המישטרה: אבי, אמי ואני. בדרך התחלתי לחשוב על יוסי, על האהבה שלנו, ועל מה שיהיה איתנו עכשיו.

..הוא עזר

לי בשיעורים"

את יוסי הכרתי לפני כארבעה חודשים, כשחברים שלי הזמינו או-

ציור המוות

אחד מחוקרי המישטרה מצביע על המקום שבו נפל הקורבן הראשון של ליל הדמים בבית מספר 8 בקריית-יוספטל. דוד פרטוש, בעל הדירה, נורה למוות מייד כשפתח את הדלת בפני פאדובה.

גיבורת הדראמה

היתה אר הירון מ לשכנע את יוסי פאדובה להשליך את העוזי מידו בכוח אהבתה, שיכנעה את הקוטל להיכנע. בכ

כזו כתב המאהב הלוהט שורות של שירים, על אהבתו הניצחית לאריאלה. ביומנה רשמה הנער רה את סיפור פגישותיה עם יוסי היפה, אביר-חלומותיה.

על אחת התמונות תיאר פאדובה כמה הוא מאושר כאשר הוא מחבק את אריאלה, והוא נראה בה כשבידו השנייה הוא מחזיק בתינוקו של חברים, הצלם.

"יוסי היה עוזר לי בשיעורים," מספרת אריאלה, "ולא היינו יוצאים עד שאני לא הייתי גומרת את הלימודים שלי. הוא היה בודק אר תם. הוא היה גם לוקח אותי לבקר אצלו בבית. אחות אחת שלו היא חילת, ג'ובניקית. את שתי אחיותיו האחרות לא הכרתי. הן נסעו ללונדון."

..הוא לא רצה

להידרדר"

תי אחיותיו הגדולות של יוסי פאדובה נסעו ללונדון אחרי שהמישפחה התפרדה. האב מאושפז כיום במוסד לזקנים חולים. האם מאושפזת מזה כ-10 שנים בבית-חולים לחולי-נפש. אחיו הגדול של יוסי, חיים, נהרג במילי-המת ששת-הימים.